

Painokelpoista materiaalia tuottamassa

Media-assareiden oppilaitosnäyttö huipentui näyttelyyn ja yhteisarviointiin

Koulutuskeskus Salpauksen vuonna 2006 aloittaneilla audiovisuaalisen viestinnän opiskelijoilla oli päiväjärjestyksessään ohjelmassa lehden taittoa, kun heille pidettiin ensimmäisen lukuvuoden päätteeksi oppilaitosnäyttö.

Graafisen viestinnän media-assistentti-opiskelijat Hollolan toimipisteessä saivat tehtäväkseen taittaa vähintään yhden aukeaman jutun opiskelijoiden yhteiseen lehteen käyttäen aiemmillä opintojaksoilla kirjoittamiinsa tekstejä ja käsittelemiään kuvia. Pariviikkosen prosessin päätteeksi taitetut sivut arviointiin yksilökeskusteluissa sekä yhteisessä kritiikissä, jossa kaikkien valmiit työt olivat esillä.

Graafisen viestinnän opettajat **Sirpa Kekkonen**, **Inka Hoppo** ja **Tuomo Veijanen** arvioivat sekä erikseen että yhdessä näyttöä, joka kohdistui Kuvankäsittelyn (15 ov) ja

Tuotannonhallinnan (15 ov, osanäyttö) opintokokonaisuuksiin.

Arviointivastuu jaettu opettajien kesken

Yksilöarviointikeskustelujen koittaessa kolme opettajaa on valmiina kiertämään tietokonehuoneissa tutustumassa opiskelijoiden aikaansaannoksiin, joiden on tässä vaiheessa lupa olla vielä hieman keskeneräisiä. Tarkoituksena on ensin keskustella opiskelijoiden kanssa koneen äärellä ja sen jälkeen vielä päättää arvosanasta kahden kesken.

Sirpa Kekkonen on opettanut kuvankäsittelyä, joten hänen arviointinsa kohdistuu taitossa kuviin ja Kuvankäsittelyn opintokokonaisuuteen. Inka Hoppo ja Tuomo Veijanen taas sanovat painavan sanansa taitosta ja sen tuotannonhallinnasta. Jokainen opiskelija arvioi siis ensimmäisen päivän aikana työtään kah-

desta eri näkökulmasta kahden eri opettajan kanssa. Toisena päivänä yhteisessä kritiikissä kahden opintokokonaisuuden arvosanoista sitten muodostetaan näytön lopullinen numero.

Aamulla opettajat hajaantuvat kahteen tietokonehuoneeseen, jossa opiskelijat vielä viimeistelevät taittojaan. Keskusteluja varten on varattu koko työpäivä. Kekkonen istuu vuoroin kunkin opiskelijan luona ja pyytää heitä näyttämään muun muassa miten kuvat on linkitetty taittoon ja missä tallennusmuodossa ne on sinne tuotu. Jos virheitä ilmenee, hän neuvoo, miten asia olisi oikeasti pitänyt tehdä, jotta kuvat olisivat painokelpoisia. Hoppo ja Veijanen tarkastelevat omilla tahoillaan miten ja mihin tahtiin opiskelijat ovat taittonsa toteuttaneet: onko pysytyt aikataulussa ja onko työlle tehty kaikki tarvittavat ja asianmukaiset toimenpiteet.

Itsearvioinnissa on oppimista

Sitten siirrytään vielä kunkin opiskelijan kanssa rauhallisempaan paikkaan keskustelemaan. Ensiksi on äänessä opiskelija, joka antaa työstään oman arvionsa. Itsearviointi ei ole helppoa, monet toteavat. Esimerkiksi **Stepan Jakorinne** luottaisi mieluummin opettajan arviointiin työstään, mutta osaa kuitenkin keskustelussa antaa osaamisestaan arvion, joka ei juuri poikkea Sirpa Kekkosen hänelle antamasta arvosanasta. – Kai sitä pikkuhiljaa oppii arvioimaan itseään, arvelee **Sini Roine**.

Opiskelijat tuntuvat perehtyneen melko hyvin näytön arviointikohteisiin ja -kriteereihin. Ne ovatkin olleet jo pidempään kaikkien nähtävillä tietokonehuoneiden tauluilla. Toimittajan kysymys siitä, onko näytön tekeminen poikennut tuntumaltaan jotenkin muista harjoitustehtävinä tehdyistä töistä, saa lähinnä ihmettelevän vastaanoton. – Ei tämä tuntunut mitenkään erilaiselta kuin muut työt, työkokonaisuus vain oli uusi, sanoo **Jyri Kolehmainen**. Samaa mieltä ovat myös Jakorinne ja **Riina Hiltunen**.

Näytön arviointikeskustelut jatkuvat vielä toimittajan bussin lähtiessä neljän jälkeen. Opiskelijat viimeistelevät töitään tohinalla seuraavan päivän yhteiskritiikkiin, jota varten työt vielä ripustetaan valmiina koulun seinille.

Marimekkoa kuvina ja tekstinä. Opettaja Inka Hoppo (oik.) kommentoi Riina Hiltusen taittamaa kokonaisuutta.

